

PROTOKÓŁ

MIĘDZY

**RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ**

**O ZMIANIE KONWENCJI MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA W ZAKRESIE
PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU SPORZĄDZONEJ W BERNIE DNIA
2 WRZEŚNIA 1991 ROKU ORAZ PROTOKOŁU,
SPORZĄDZONEGO W BERNIE DNIA 2 WRZEŚNIA 1991 ROKU**

Rzeczpospolita Polska i Konfederacja Szwajcarska, powodowane chęcią zawarcia Protokołu zmieniającego Konwencję między Rzecząpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Bernie dnia 2 września 1991 roku (zwaną dalej „Konwencją”) oraz Protokołu sporządzonego w Bernie dnia 2 września 1991 roku (zwanego dalej „Protokołem do Konwencji”),

uzgodniły co następuje:

Artykuł I

Artykuł 2, ustęp 3, litera a Konwencji (Podatki, których dotyczy Konwencja), otrzymuje następujące brzmienie:

„a) w Polsce

- 1) podatek dochodowy od osób prawnych,
- 2) podatek dochodowy od osób fizycznych (zwane dalej „podatkami polskimi”);”.

Artykuł II

Artykuł 4, ustęp 1 Konwencji (Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych), otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze, i obejmuje również to Państwo oraz każdą jednostkę jego podziału terytorialnego lub organ władzy lokalnej. Jednakże, określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód jaki osiąga ona ze źródeł położonych w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.”.

Artykuł III

1. Artykuł 10, ustęp 2 Konwencji (Dywidendy) otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale - jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie - podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15 procent kwoty dywidendy brutto.”.

2. Do Artykułu 10 Konwencji (Dywidendy) dodaje się następujące ustępy 2a i 2b:

„2a. Bez względu na postanowienia ustępu 2, dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie jeżeli osobą uprawnioną do dywidend jest:

- a) spółka (nie będąca spółką osobową) mającą siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi,

w chwili wypłacania tych dywidend, przynajmniej 10 procent udziałów (akcji) i która posiada lub będzie posiadała te udziały (akcje) przez nieprzerwany 24 miesięczny okres, w którym dokonano wypłaty; lub

- b) fundusz emerytalny lub inna podobna instytucja, w której mogą uczestniczyć osoby fizyczne w celu zapewnienia sobie świadczeń emerytalnych, o ile taki fundusz emerytalny lub inna podobna instytucja zostały uznane dla celów podatkowych, utworzone i są nadzorowane zgodnie z ustawodawstwem tego drugiego Państwa.

2b. Właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną, w drodze wzajemnego porozumienia, sposób stosowania ograniczeń określonych w ustępach 2 i 2a.

Postanowienia niniejszych ustępów nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których są wypłacane dywidendy.”.

Artykuł IV

1. Artykuł 11, ustęp 2 Konwencji (Odsetki) otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek.”.

2. Do Artykułu 11 Konwencji (Odsetki) dodaje się następujący ustęp 2a:

„2a. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie jeżeli osoba uprawniona do odsetek jest spółką (nie będącą spółką osobową) powiązaną ze spółką wypłacającą odsetki.”.

3. Artykuł 11, ustęp 5 Konwencji (Odsetki) otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością której powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.”.

Artykuł V

1. Artykuł 12, ustęp 2 Konwencji (Należności licencyjne) otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże, takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uzyskująca należności jest osobą do nich uprawnioną, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 % kwoty należności licencyjnych brutto.”.

2. Do Artykułu 12 Konwencji (Należności licencyjne) dodaje się następujący ustęp 2a:

„2a. Bez względu na postanowienia ustępu 2, należności licencyjne wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim państwie jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych jest spółką (nie będącą spółką osobową) powiązaną ze spółką wypłacającą należności licencyjne.”.

3. Artykuł 12, ustęp 3 Konwencji (Należności licencyjne) otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Określenie "należności licencyjne" użyte w niniejszym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane za użytkowanie lub prawo do użytkowania każdego prawa autorskiego, w tym prawa do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami do kin, każdego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego albo za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, albo za udostępnienie informacji związanej ze zdobytymi doświadczeniami w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.”.

4. Artykuł 12, ustęp 5 Konwencji (Należności licencyjne) otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością której powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane należności licencyjne i zapłata tych należności licencyjnych jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że takie należności licencyjne powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.”.

Artykuł VI

1. Do Artykułu 13 Konwencji (Zyski ze sprzedaży majątku) dodaje się następujący ustęp 3a:

„3a. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z tytułu przeniesienia własności akcji (udziałów) w spółce, której aktywa majątkowe składają w więcej niż 50 procentach bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości, położonego w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.”.

2. Artykuł 13, ustęp 4 Konwencji (Zyski ze sprzedaży majątku) otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustępach 1,2,3 i 3a podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.”.

Artykuł VII

Artykuł 15 Konwencji, ustęp 2, litera a (Praca najemna) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym, oraz”.

Artykuł VIII

1. Artykuł 23, ustęp 1, litera b Konwencji (Postanowienia o unikaniu podwójnego opodatkowania) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11, 12 oraz 13 może być opodatkowany w Szwajcarii, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby, kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Szwajcarii. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód uzyskany w Szwajcarii.”.

2. Artykuł 23, ustęp 2, litera a Konwencji (Postanowienia o unikaniu podwójnego opodatkowania) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Szwajcarii osiąga dochód lub posiada majątek, które zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji mogą być opodatkowane w Polsce, Szwajcaria zwolni, z uwzględnieniem postanowień wymienionych w literze b, taki dochód lub majątek z opodatkowania, z tym że przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby może zastosować stawkę podatkową, która byłaby zastosowana, gdyby dochód lub majątek zwolniony od opodatkowania w powyższy sposób nie został zwolniony od opodatkowania. Jednakże, takie zwolnienie znajdzie zastosowanie do zysków określonych w Artykule 13 ustęp 3a tylko w przypadku wykazania faktycznego opodatkowania takich zysków w Polsce.

3. Do Artykułu 23, ustęp 2 Konwencji (Postanowienia o unikaniu podwójnego opodatkowania) dodaje się następującą literę c:

„c) Spółka, która ma siedzibę w Szwajcarii i która uzyskuje dywidendy ze spółki, która ma siedzibę w Polsce będzie uprawniona, na potrzeby podatku szwajcarskiego od takich dywidend, do takiego samego zwolnienia które byłoby jej przyznane w przypadku gdyby spółka wypłacająca dywidendy posiadała siedzibę w Szwajcarii.”.

Artykuł IX

Do Artykułu 25 Konwencji (Procedura wzajemnego porozumiewania się) dodaje się następujący ustęp 5:

„5. W przypadku gdy,

a) zgodnie z ustępem 1, dana osoba przedstawiła sprawę właściwej władzy Umawiającego się Państwa na tej podstawie, iż działania jednego lub obu Umawiających się Państw spowodowały jej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, oraz

b) gdy właściwe władze nie są w stanie osiągnąć porozumienia w celu rozstrzygnięcia sprawy zgodnie z ustępem 2 w ciągu trzech lat od zaprezentowania sprawy właściwej władzy drugiego Umawiającego się Państwa,

wszelkie nierozwiązane kwestie dotyczące sprawy zostaną przekazane do arbitrażu, o ile ta osoba złoży taki wniosek. Przedmiotowe nierozstrzygnięte kwestie nie zostaną jednakże przekazane do arbitrażu jeżeli w danej sprawie zostało już wydane orzeczenie sądu lub sądu administracyjnego któregośkolwiek z Umawiających się Państw. O ile dana osoba, której sprawa bezpośrednio dotyczy nie zaneguje wzajemnego porozumienia które wdraża decyzję arbitrażową, ta decyzja będzie wiążąca dla obu Umawiających się Państw i zostanie wprowadzona w życie niezależnie od terminów przewidzianych w tych Państwach. Właściwe władze Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego ustępu.

Umawiające się Państwa mogą udostępnić komisji arbitrażowej, utworzonej na podstawie przepisów niniejszego ustępu, takie informacje, które są niezbędne do przeprowadzenia procedury arbitrażowej. Członkowie komisji arbitrażowej podlegają w odniesieniu do informacji tak udostępnionych ograniczeniom dotyczącym ujawniania informacji opisanym w Artykule 25 a ustęp 2.”.

Artykuł X

Do Konwencji dodaje się Artykuł 25 a – Wymiana informacji

„1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami Artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych ustępem 1 niniejszego artykułu, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla innych celów, jeżeli zgodnie z prawem obydwu Państw, informacje te mogą być wykorzystane w tych innych celach i właściwy organ Państwa udzielającego informacji wyraził na to zgodę.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji aby ją uzyskać nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu

się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie. Aby otrzymać takie informacje, organy podatkowe Umawiającego się Państwa do którego skierowano zapytanie będą posiadały uprawnienia do egzekwowania ujawnienia informacji objętych tym ustępem, niezależnie od postanowień ustępu 3 lub wszelkich odmiennych przepisów w ich prawie wewnętrznym.”.

Artykuł XI

1. Ustęp 3 Protokołu do Konwencji zostaje skreślony.
2. Następujący nowy ustęp 3 zostaje dodany do Protokołu do Konwencji:
„3. Do Artykułów 11 i 12

Odnosnie do ustępu 2a Artykułów 11 i 12, rozumie się iż spółka jest „spółką powiązaną z drugą spółką” jeżeli:

- (i) pierwsza ze wspomnianych spółek ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % w kapitale drugiej spółki, lub
- (ii) druga spółka ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % w kapitale pierwszej wspomnianej spółki, lub
- (iii) trzecia spółka, która ma siedzibę w jakimkolwiek Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % zarówno w kapitale pierwszej, jak i drugiej spółki.”.

3. Następujący nowy ustęp 4 zostaje dodany do Protokołu do Konwencji:
„4. Do Artykułu 12

W odniesieniu do Artykułu 12 ustęp 2, w przypadku gdy Polska zawrze jakąkolwiek umowę o dowolnym charakterze lub Umowę o Unikaniu Podwójnego Opodatkowania z Państwem Członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, zawierającą stawkę niższą, niż stawka 5% przewidziana w niniejszym artykule 12, wówczas ta niższa stawka znajdzie automatycznie zastosowanie gdy tylko zacznie ona obowiązywać pomiędzy Polską oraz tym trzecim Państwem Członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub Europejskiego obszaru Gospodarczego.”.

4. Następujący nowy ustęp 5 zostaje dodany do Protokołu do Konwencji:
„5. Do Artykułów 18 i 19

Rozumie się, iż termin „ emerytura” użyty odpowiednio w artykułach 18 i 19, nie obejmuje wyłącznie płatności okresowych, ale obejmuje również płatności ryczałtowe.”.

5. Następujący nowy ustęp 6 zostaje dodany do Protokołu do Konwencji:

„6. Do Artykułów 18 i 24

W odniesieniu do Artykułów 18 i 24 składki na rzecz funduszu emerytalnego lub innej podobnej instytucji powołanej w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, utworzonej i uznanej dla celów podatkowych w Umawiającym się Państwie, dokonane przez lub w imieniu osoby fizycznej, która wykonuje pracę w drugim Umawiającym się Państwie są, przy ustalaniu podatku osoby fizycznej i zysków przedsiębiorstwa, które mogą być opodatkowane w tym Państwie, traktowane w tym Państwie taki sam sposób i z uwzględnieniem takich samych warunków i ograniczeń jak składki płacone na rzecz instytucji emerytalnej uznanej dla celów podatkowych w tym Państwie, pod warunkiem że:

- a) osoba nie miała miejsca zamieszkania w tym państwie i uczestniczyła w funduszu emerytalnym bezpośrednio przed podjęciem pracy w tym państwie i
- b) fundusz emerytalny został zaakceptowany przez właściwe władze Umawiających się Państw jako odpowiadający ogólnie modelowi funduszu emerytalnego uznanego dla celów podatkowych w tych Państwach.”.

6. Następujący nowy ustęp 7 zostaje dodany do Protokołu do Konwencji:

„7. Do Artykułu 25 a

- a) Rozumie się, iż informacja będzie żądana przez Państwo wnioskujące wyłącznie w przypadku gdy wykorzystano ono wszelkie zwykłe źródła informacji dostępne w ramach wewnętrznych procedur.
- b) Rozumie się, iż pomoc administracyjna przewidziana w Artykule 25a nie obejmuje działań mających na celu wyłącznie gromadzenie informacji (tzw. „fishing expeditions”).
- c) Rozumie się, iż organy podatkowe Państwa wnioskującego, przygotowując wniosek o wymianę informacji na podstawie Artykułu 25 a Konwencji, powinny przedstawić organom podatkowym Państwa, do którego jest kierowany wniosek następujące informacje:
 - (i) nazwisko oraz adres osoby (osób) których dotyczy postępowanie lub dochodzenie oraz, jeżeli są dostępne, inne szczegóły ułatwiające identyfikację takiej osoby, takie jak data urodzenia, stan cywilny, numer identyfikacji podatkowej;
 - (ii) okres, którego informacja dotyczy;
 - (iii) wykaz poszukiwanych informacji włącznie z opisem ich charakteru oraz formy w jakiej Państwo wnioskujące życzy sobie ją otrzymać od Państwa, do którego kierowany jest wniosek;
 - (iv) powód, dla którego informacje są poszukiwane;
 - (v) nazwisko oraz jeżeli jest dostępny adres osoby, co do której istnieje przypuszczenie, iż jest w posiadaniu wnioskowanych informacji.

O ile niniejszy ustęp zawiera istotne wymogi proceduralne, których zamierzeniem jest zapewnienie, iż nie będą prowadzone działania mające na celu wyłącznie gromadzenie informacji (tzw. „fishing expeditions”), niemniej jednak podpunkty (i) do (v) powinny być w ten sposób interpretowane, aby nie utrudniać efektywnej wymiany informacji.

d) Chociaż Artykuł 25 a Konwencji nie ogranicza możliwych metod wymiany informacji, nie powinien on zobowiązywać Umawiającego się Państwa do wymiany informacji w drodze wymiany automatycznej lub spontanicznej.

e) Rozumie się, że w przypadku wymiany informacji, administracyjne zasady postępowania dotyczące praw podatnika przewidziane w Państwie, do którego kierowany jest wniosek, będą stosowane zanim informacje zostaną przekazane do państwa Wnioskującego. Ponadto rozumie się, iż niniejszy przepis ma na celu zagwarantowanie podatnikowi sprawiedliwego postępowania a nie uniemożliwienie i niezasadne opóźnianie procesu wymiany informacji.”

Artykuł XII

Niniejszy Protokół wejdzie w życie w dniu wymiany not potwierdzających, iż zostały spełnione procedury konstytucyjne wymagane w każdym z Umawiających się Państw dla wejścia w życie Protokołu, przy czym niniejszy Protokół znajdzie zastosowanie :

a) w odniesieniu do podatku potrącanego u źródła do kwot należnych w dniu lub po dniu 1 stycznia roku następnego po wejściu w życie niniejszego Protokołu;

b) w odniesieniu do innych podatków do lat podatkowych zaczynających się w dniu lub po dniu 1 stycznia w roku następnym po wejściu w życie niniejszego Protokołu;

c) w odniesieniu do Artykułu IV ustęp 1 i 2, Artykułu V ustęp 1 i 2 i Artykułu XI ustęp 1 do 3 niniejszego Protokołu do odsetek i należności licencyjnych wypłaconych w dniu lub po dniu 1 lipca 2013;

d) w odniesieniu do wniosków o wymianę informacji dotyczących lat podatkowych zaczynających się w dniu lub po dniu 1 stycznia roku następnego po wejściu w życie niniejszego Protokołu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni przez ich odpowiednie Rządy, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Warszawie dnia 2010 roku, każdy w języku polskim, niemieckim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności przy interpretacji pomiędzy tekstem polskim a niemieckim rozstrzygający jest tekst angielski.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

**W imieniu Konfederacji
Szwajcarskiej**